

været ytret Duffe om at faa Væsteafgiften ophævet, og Lagtinget er gaaet ind paa et Forslag, om at erstatte bægge disse Skatter — Fiske-tienden er den største Tiende, man har paa Færøerne, og Væsteafgiften er den største Statskat, man har der oppe — med en Skat paa Spirituosa i Righed med den, der er indført paa Island, men dog ikke med et saa højt Beløb. Om dette, altsaa om Hovedsagen, har der ikke været nogen som helst Uenighed, hverken i Lagtinget eller i Udvalget, men der er enkelte Punkter, som i Lagtinget og siden i Udvalget have givet Anledning til en hel Del Overvejelse, og det er Spørgsmaalet om, i hvilket Forhold man skal erstatte Fiske-tiende, naar den ophæves, til de forskellige Præstegæld og Præster. Der har Regeringen i Overensstemmelse med Lagtingets Flertal foreslaaet, at man skulde lægge en Beregning til Grund, som byggede paa Gennemsnittet af Fiske-tienden i Aarene 1855—84, og at man skulde fordele Erstatningen saaledes, at man tog den Tiende, som Kirken og Præsterne hidtil have haft, som Grundlag. Mindretallet i Lagtinget har derimod hævdet, at det var urimeligt, naar man skulde komme til en Afløsning, da at lægge et saadant Mæremaal som det fra 1855—84 til Grund, og ikke tage de senere Aar fra 1884 til nu med i Betragtning. Man har dernæst gjort gældende, at naar man nu gif over til en Skat, der som Spiritusafgift vil komme til at hvile saa temmelig som en Koppkat paa Befolkningen, var der nogen Grund til at tage Folketallet i de forskellige Præstegæld med i Betragtning, naar man fastsætter Erstatningen. I Udvalget have vi drøftet denne Sag frem og tilbage, og vi have været enige om, at det var en Ubetydelighed, det egentlig her drejede sig om, og at det vilde være urimeligt at lade denne Lov, der som Helhed kunde have en temmelig stor Betydning for Færøerne, strande derpaa; men paa den anden Side have vi ogsaa erkendt, at der var en Del i Mindretallets Indvendinger, som man maatte tage noget Hensyn til. Det har ogsaa forekommet Udvalget, at man her, som man plejer at gøre, naar man afløser saadanne Afgifter, burde tage de sidste 25 Aar med i Betragtning, og man er derfor blevet enig om at lægge de sidste 25 Aar, man har Oplysninger om, til Grund for Beregningen af Fiske-tienden. Derved bliver Erstatningen lidt højere, end den vilde blive efter Regeringens oprindelige Forslag, men vi antage, at Grunden til, at Lagtinget i sin Tid har sat den saa lavt, har været den, at den Gang i 1887, da Lagtinget lagde Aarene fra 1855—1884 til Grund, da ønskede Lagtinget Fiske-

tienden ophævet uden Erstatning fra Færøernes Side, saaledes at Statskassen uden videre overtog det Beløb, som Fiske-tienden havde indbragt, og saa var det selvfølgelig i deres Interesse at gøre Tienden saa lille som muligt. Denne Interesse kan der nu altsaa ikke være, og man har derfor ment at kunne gøre det sædvanlige, nemlig lægge de sidste 25 Aar til Grund ved Fordelingen. Det synes, der ogsaa kunde være Anledning til at tage Hensyn til Folkemængden; men vi ere enedes om det Grundlag, at man ikke paa nogen Maade nedsetter Størrelsen af de Summer, der ere foreslaaede i Regeringsforslaget, men fordeler det lille Beløb, som indkommer ved denne Beregning, som Udvalget har lagt til Grund, mellem de forskellige Præster og Sognetald der oppe efter et vist Hensyn til Befolkningens Størrelse og til andre Forhold der oppe: til deres Trang osv. Efter at vi ere naaede til dette Standpunkt, tror jeg, vi have tilfredsstillet baade Flertallets og Mindretallets Fordringer i Lagtinget — højere kan man jo ikke godt naa i saadanne Forhold, end at alle maa være tilfredse, og da dette er naaet i denne Sag, antager jeg, at den vil have en let Gang gennem Rigsdagen. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale Forslaget med de Endringer, som Udvalget har enedes om at stille.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg skal indskrænke mig til kortelig at udtale, at jeg kan ganske tiltræde de af Udvalget stillede Endringsforslag.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets §§ 1—11 (se Tillæg A. Sp. 3705—10)

vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag Nr. 1 til § 12 af Udvalget:

2det Stykke, 1ste Punktum, affattes saaledes: „De ifølge § 11 konfirerede Medskaber maa ikke afhændes paa Færøerne.“

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 12 med den vedtagne Endring, saalydende:

Alle Bøder efter denne Lov tilfalde Statskassen, medmindre nogen ved sin Anmeldelse har givet Anledning til Opdagelsen